

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Benxy s.r.o.**, IČO 03570967
se sídlem Evropská 2690/17, 160 00 Praha 6 - Dejvice
zastoupen JUDr. Andreou Kůs Považanovou, advokátkou
se sídlem Elišky Peškové 735/15, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 - Bubeneč

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 23. 4. 2019
zn. sp. O-532980, č. j. O-532980/D18075189/2018/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce (původně dle žaloby ze dne 18. 6. 2019 ZONKY s.r.o., dle OR změna názvu společnosti ke dni 28. 11. 2019) se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 10. 7. 2018, zn. sp. O-532980, č. j. O-532980/D17006588/2017/ÚPV,

jímž Úřad mj. částečně zamítl jeho přihlášku obrazového označení v provedení , zn. sp. O-532980 (dále jen „přihlašovaná OZ“) pro ve výroku konkrétně označené služby ve třídě 35, 36 a 38 mezinárodního třídění výrobků a služeb (ve zbytku byla přihlašovaná OZ prvostupňovým rozhodnutím Úřadu postoupena k zápisu), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že prvostupňovým rozhodnutím Úřad vyhověl námitkám společnosti Investec Bank Limited, Sandown, Sandton, 2196, Jihoafrická republika (dále jen „namítající“) podaným podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen „ZOZ“), ve znění účinném do 31. 12. 2018, a částečně zamítl podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ ve znění účinném od 1. 1. 2019 přihlášku přihlašované OZ. Učinil tak z důvodu pravděpodobnosti záměny mezi přihlašovanou OZ a namítanou ochrannou známkou namítajícího, a to

obrazovou ochrannou známkou EU č. 3656113 v provedení (dále jen „namítaná OZ“), vyplývající z vizuální, sémantické a celkové podobnosti porovnávaných označení, spočívající ve stejném známkovém motivu – znázornění hlavy zebry. Úřad zjistil rovněž shodnost a podobnost služeb ve třídách 35 a 36 a u části služeb ve třídě 38, pro část služeb ve třídě 38 a pro služby ve třídě 42 přihlášku postoupil k zápisu.

3. Namítající namítal také další tři ochranné známky, a to obrazové ochranné známky EU č.

3655529 v provedení , č. 3655751 v provedení a č. 3656089 v provedení

 . Úřad však s odkazem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení nejprve projednal námitky podané ve vztahu k namítané OZ, shledal je opodstatněnými, a proto se dalšími namítanými ochrannými známkami nezabýval. Proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil žalobce rozklad, o němž o žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, v němž posouzení Úřadu přisvědčil. S ohledem na novelizaci ZOZ přitom posuzoval námitky podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ ve znění účinném od 1. 1. 2019, jež obsahově odpovídá § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018, podle něž namítající námitky podal.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě namítal ve vztahu k částečnému zamítnutí jeho přihlášky OZ, že chybné posouzení podobnosti označení, provedené Úřadem a potvrzené žalovaným, je v rozporu s ustálenou praxí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „EUIPO“), Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) a zdejšího soudu.
5. *První žalobní námitkou* namítal chybné posouzení podobnosti porovnávaných označení jako celku. Odkázal na rozsudek SDEU ze dne 11. 11. 1997, sp. zn. C-251/95, ve věci Sabel a připomněl, že žalovaný musí posuzovat označení jako celek. Uvedl, že podle průzkumu z června 2018, který přiložil k rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, spojuje 63 % respondentů lidskou postavu se zebří hlavou s jeho službami. Je tak zřejmé, že spotřebitelé

vnímají přihlašovanou známku jako celek, tj. jako lidskou postavu se zebří hlavou, tedy nikoli jako zebrou, nýbrž jako fantazijní postavu s vysokou rozlišovací způsobilostí. Žalovaný však nevzal uvedený průzkum v úvahu a ani se k němu v žalobou napadeném rozhodnutí nevyjádřil. Dodal, že rozsudek Sabel se týká obecně skutečnosti, že asociace vytvořená mezi označeními na základě sémantického obsahu není sama o sobě dostačující pro vyvození závěru o existenci nebezpečí záměny. Skutečnost, že ve věci Sabel byl v jednom z posuzovaných označení použit i slovní prvek na tomto závěru nic nemění. Uvedený rozsudek není omezen pouze na případy, kdy je v posuzovaných označeních uveden slovní prvek, proto žalovaný postupoval v rozporu s judikaturou SDEU, jestliže jej odmítl aplikovat z důvodu odlišného stavu projednávané věci. Správní orgány měly posuzovat přihlašovanou OZ jako celek a přihlídnout k celkovému obrazu porovnávaných označení při hodnocení podobnosti označení ze všech relevantních hledisek.

6. Ve *druhé žalobní námitce* brojil proti posouzení porovnávaných označení z vizuálního hlediska. Uvedl, že mezi porovnávanými označeními existují zásadní rozdíly, neboť přihlašovaná OZ je tvořena fantazijní postavou kombinace zebří hlavy a lidského těla ve stylizovaném komiksovém, až dětsky naivním, provedení, zatímco namítaná OZ je tvořena fotorealistickou zebří hlavou s částí trupu. Žalovaný chybně identifikoval dominantní prvky přihlašované OZ, když zohlednil pouze prvek zebří hlavy a ke zbývajícím částem tvořené lidskou postavou uvedl, že tento grafický prvek větší velikosti než prvek zebří hlavy má pouze nízký stupeň rozlišovací způsobilosti, neboť evokuje seriózně působícího muže, což je pro danou oblast služeb málo distinktivní prvek. Žalovaný ignoroval i komiksové provedení fantazijní postavy, které dále zvyšuje rozlišovací způsobilost přihlašované OZ i jejích jednotlivých částí. Umělé oddělení zebří hlavy a lidského těla je v rozporu s rozsudkem Sabel, podle nějž průměrný spotřebitel obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily. Spotřebitel nebude přihlašovanou OZ dělit, bude ji naopak vnímat jako neobvyklý, jedinečný, fantazijní celek, který jej upoutá svou neobvyklostí a jedinečností. Přihlašovaná OZ má proto vysokou rozlišovací způsobilost. Nadto je v oblasti finančních služeb kombinace zebří hlavy a lidského těla zcela neobvyklá a je spojována výhradně se žalobcem. Postup žalovaného je také v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 5. 2011, č. j. 1 As 80/2010-152, který reflektuje judikaturu SDEU. Žalovaný rovněž nepřihlédl k rozdílům v grafickém provedení zebří hlavy v porovnávaných označeních, když připustil, že grafické ztvárnění zebří hlavy je odlišné, přesto ale dospěl k závěru o podobnosti porovnávaných označení kvůli tomu, že v základních rysech jsou vyobrazení zebří hlavy analogická. Podobnost porovnávaných označení však nelze založit na závěru, že vyobrazení zvířete je v základních rysech analogické s jiným vyobrazením. Pokud by SDEU či EUIPO postupoval dle takového pravidla, bez zohlednění grafického provedení, musel by v každém případě, kdy by byla označení tvořena vyobrazením téhož zvířete, shledat pravděpodobnost záměny. Je totiž logické, že vyobrazení téhož zvířete budou obsahovat analogické prvky. K tomu upozornil na existenci ochranných známek třetích osob s motivem zebry, chráněných pro služby ve třídě 36. Vedle ochranných známek

namítajícího se jedná např. o ochrannou známku EU č. 3769015 v provedení

ochranná známka EU č. 7302946 v provedení

či ochranná známka EU č.

10009488 v provedení . Pokud by existence analogických prvků vedla k podobnosti označení, bylo by každé označení obsahující motiv zebry, bez ohledu na jeho grafické provedení, včetně výše uvedených, zaměnitelné s namítnou OZ.

7. *Třetí žalobní námitkou* brojil proti posouzení porovnávaných označení ze sémantického hlediska. Odmítl argumentaci žalovaného, že pro fantazijní lidskou postavu se zebří hlavou neexistuje konkrétní označení (jako je tomu např. u označení kentaur). Uvedl, že postavu tvořící přihlašovanou OZ dlouhodobě označuje jako „Zonky“ (*pozn. soudu: název žalobce ke dni podání žaloby*), což uváděl již ve správním řízení. Spotřebitelé, kteří se s přihlašovanou OZ setkají, ji proto budou vnímat jako fantazijní postavu „Zonky“ s vysokou rozlišovací způsobilostí, nikoli jako běžnou zebrou. Porovnávaná označení jsou proto ze sémantického hlediska nepodobná, lze shledat pouze nepřímou sémantikou podobnost v nízkém stupni, která není v souladu s rozsudkem Sabel schopná vyvolat nebezpečí pravděpodobnosti záměny.
8. *Čtvrtou žalobní námitkou* namítal chybné posouzení otázky průměrného spotřebitele. Odmítl tvrzení žalovaného, že v případě jeho služeb lze jak na pozicích zaměstnanců, tak na pozicích klientů, očekávat společensky oblečené muže. K tomu uvedl, že své služby poskytuje výlučně na nebankovním základě a marketing staví na „nebankovní platformě – lidé půjčují lidem“. Na rozdíl od bankovních služeb tak služby poskytuje výhradně fyzickým osobám, na nebankovní platformě. To dokládal také citací informací ze svých internetových stránek. Pro služby nebankovní platformy, kde lidé půjčují lidem, nelze považovat společensky oblečené muže za typické zaměstnance ani klienty. Naopak je pro tyto služby typická neformálnost vyplývající z toho, že půjčování i investování finančních prostředků probíhá výhradně online. Klient se s žádným společensky oblečeným mužem na bankovní pobočce nesetkává a sám se za účelem získání služeb žalobce do společenského obleku neobléká.
9. *V páté žalobní námitce* namítal, že se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s judikaturou, již v řízení argumentoval. Namísto toho, aby žalovaný přesvědčivě vyvrátil, proč se žalobou napadené rozhodnutí odchyluje od ustálené judikatury uváděné žalobcem, citoval jinou judikaturu, která se však netýká případů, kdy jsou porovnávaná označení tvořena zvířecími siluetami, příp. ji nelze na projednávaný případ aplikovat z jiných důvodů. Žalovaný se měl vyjádřit k jednotlivým rozhodnutím, jimiž žalobce argumentoval, a konkrétně uvést, proč je nelze aplikovat. Žalovaný však naopak opřel svou argumentaci o rozhodnutí, které jeho závěry o podobnosti porovnávaných označení neodůvodňují. Tato rozhodnutí žalobce popsal a vysvětlil, z jakého důvodu je nelze na projednávaný případ aplikovat. Uzavřel, že vzhledem k výše uvedenému jsou závěry žalobou napadeného rozhodnutí logicky vadné, protože nejsou splněny požadavky kladené na správní rozhodnutí § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobce citoval soudní i EUIPO rozhodnutí, kde je motivem označení zvířecí prvek, znovu se dovolával označení Zonky, kterým spotřebitelé dle mínění žalobce služby označují a které měl žalovaný zohlednit.
10. Zejména považoval za nedostatečně zdůvodněné, proč nejsou na projednávaný případ aplikovatelné závěry zdejšího soudu vyslovené v rozsudku ze dne 22. 3. 2013, č. j. 8 A

23/2010-41, v němž byla porovnávána označení v provedení

a MAMMUT a byla

konstatována jejich odlišnost. Žalovaný závěry tohoto rozhodnutí neaplikoval proto, že v projednávaném případě nemají porovnávaná označení slovní prvek, to je však irelevantní, zejména proto, že slovní prvek „MAMMUT“ je prvkem popisným, bez rozlišovací způsobilosti. Nadto žalovaný aplikoval na projednávaný případ rozsudek T-389/03 ve věci Pelikán, v němž se slovní prvek také vyskytuje. Dále odkázal na rozhodnutí

EUIPO R0514/2013-2, v němž bylo porovnáváno označení v provedení se staršími

označeními v provedení a a bylo konstatováno, že si označení nejsou vizuálně podobná, přestože obě představují býka, neboť na první pohled představují odlišnou grafickou kompozici a vyvolávají odlišný dojem. Dále zmínil rozhodnutí EIPO

R0414/2012-5, v němž byla posuzována zaměnitelnost označení v provedení a a byla shledána neexistence pravděpodobnosti nebezpečí záměny, neboť označení nemají vedle sémantické podobnosti spočívající v tom, že se jedná o vyobrazení žáby, nic společného. Citoval závěr EIPO, že grafické znázornění zvířete nemůže být předmětem výlučných známkových práv a musí být analyzováno na základě podobnosti a rozdílnosti mezi konfliktními označeními, přesahujícími sémantickou podobnost. Z toho dle žalobce vyplývá, že i pokud jsou posuzována označení tvořená vyobrazením totožného zvířete a přihlašovaná pro totožné výrobky a služby, není to samo o sobě dostatečné ke shledání pravděpodobnosti nebezpečí záměny, a to i jsou-li tvořena výhradně grafickým vyobrazením zvířete. Uzavřel, že žalovaný přiznává namítané OZ absolutní ochranu nejen pro ztvárnění stejného zvířete, ale na základě ochrany pro zebří hlavu, čímž poskytuje namítajícímu ochranu jak pro celou zebri v jakémkoli grafickém provedení, tak pro fantazijní postavu tvořenou zebří hlavou a lidským tělem. Takový postup je v rozporu s citovanými rozhodnutími SDEU a EIPO.

11. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný k *první žalobní námitce* uvedl, že argumentace žalobce neodpovídá obsahu obou rozhodnutí, v nichž oba správní orgány posoudily porovnávaná označení ze všech praxí uznávaných hledisek. Jako významově určující označil prvek zebří hlavy. Odmítl, že by postupoval v rozporu s rozhodnutími SDEU, zejména s rozhodnutím Sabel. Rozlišení dominantních prvků je zásadní, neboť spotřebitel při setkání s ochrannou známkou nemívá před sebou obě známky, v paměti nemá jejich dokonalý obraz, ale jen její výraznější a dominantní prvky. Průměrný spotřebitel tedy bude přihlašovanou OZ vnímat jako mužskou postavu se zebří hlavou, přičemž spojení dvou částí bude vnímáno jako neobvyklé a originální, je však též zřejmé, že spotřebitel dvě různé části rozpozná (všimne si jich), aby jejich spojení vůbec mohl hodnotit. Proto odmítl, že části přihlašované OZ oddělil uměle. Dodal, že v řízení o námitkách dle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ je nutno vycházet jen z vyobrazení napadeného označení a namítané ochranné známky a vymezení napadených a namítaných výrobků a služeb, na jejichž základě je následně vymezen průměrný spotřebitel. Výsledky průzkumu veřejného mínění zadaného žalobcem nemají pro námitkové řízení relevanci a nelze je zohledňovat.

13. Nesouhlasil ani s *druhou žalobní námitkou*. K ní uvedl, že se ztotožnil s hodnocením Úřadu, které znovu sám provedl v žalobou napadeném rozhodnutí. Na toto hodnocení odkázal.
14. Ke *třetí žalobní námitce* uvedl, že také sémantické hledisko bylo posuzováno podrobně. Zdůraznil irelevanci tvrzení žalobce, že přihlašovaná OZ znázorňuje postavu „Zonkyho“, údajného křížence zebry a osla. Upozornil, že v řízení o námitkách se striktně vychází z vyobrazení označení a seznamu přihlašovaných/zapsaných výrobků a služeb. Proto není dán žádný důvod k zohlednění výrazu „Zonky“ jakožto názvu postavy tvořené mužským tělem a zebří hlavou. K tomu blíže odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
15. Ke *čtvrté žalobní námitce* uvedl, že ani on ani Úřad průměrného spotřebitele nevymezili způsobem, který uvádí žalobce, tedy jako společensky oblečeného muže. K tomu odkázal na odůvodnění prvostupňového i žalobou napadeného rozhodnutí, v nichž byl průměrný spotřebitel vymezen, a to vždy ve vztahu ke kolizním službám. Zdůraznil, že posouzení podobnosti napadených a namítaných služeb a vymezení jejich cílového spotřebitele striktně vychází z definice těchto služeb v seznamu služeb namítaného a napadeného označení. Definovat seznam přihlašovaných výrobků a služeb, a tím i určit, ve vztahu k jakým službám bude vymezen průměrný spotřebitel, bylo v dispozici žalobce. Pokud žalobce hodlal do budoucna poskytovat jen služby na nebankovním základě, měl to promítnout do znění seznamu výrobků a služeb, čímž by mohl korigovat i vymezení jejich průměrného spotřebitele. To však neučinil. Ze seznamu nárokových služeb (třída 36) vyplývá, že žalobce bude poskytovat i služby bankovní. Navíc pro posouzení průměrného spotřebitele nemusí být rozhodné, zda se jedná o služby bankovní či nebankovní, zejména u poskytování půjček a úvěrů bude shodná klientela.
16. K *páté žalobní námitce* uvedl, že pro námitkové řízení není rozhodující název žalobce „Zonky“ (*pozn. soudu: název žalobce ke dni vyjádření žalovaného k žalobě*), není-li součástí přihlašované OZ. Přihlašovaná OZ žádný slovní prvek neobsahuje, pročez na něj žalovaný nemohl brát zřetel. K tomu odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 6. 2018, č. j. 9 A 174/2015-128, dle něž musí být porovnáváné ochranné známky srovnávány v podobě, v jaké jsou přihlášeny. K žalobcem uváděným rozsudkům uvedl, že se od nich neodchyluje a že k rozsudku ve věci *Sabel* a rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 3. 2013, č. j. 8 A 23/2010-41 se v žalobou napadeném rozhodnutí vyjádřil. K ostatním rozsudkům obecně uvedl, že žalobce z potenciálně aplikovatelné judikatury vybral rozhodnutí různého významu a závaznosti a vyjmul z nich konkrétní části, aniž by komplexně posoudil všechny skutkové okolnosti a význam těchto vyjmutých částí. Žalobcův pohled na aplikaci rozhodnutí ve věci *Pelikán* je účelový, neboť žalovaný označil za aplikovatelnou zásadní tezi, že spotřebiteli vytane na mysli v obou případech shodný pojem („*pelikán*“) a analogický podle něj byl i aspekt spotřebitele s vyšší mírou pozornosti. Oproti rozsudku *Sabel* zde slovní prvek koresponduje se slovním (*pozn. soudu: zde zřejmě žalovaný měl na mysli prvek obrazový*) a souladně směřují k jednomu konkrétnímu významovému vjemu, shodnému s porovnávaným označením. Proto je rozsudek ve věci *Pelikán* projednávanému případu bližší. Uzavřel, že nebyl povinen závěry konkrétních rozhodnutí uvedených žalobcem aplikovat či jejich aplikaci vyvrátit. Závěrem odmítl žalobcovo tvrzení, že přiznal namítané OZ absolutní ochranu pro ztvárnění stejného zvířete, ale i pro fantazijní postavu tvořenou zebří hlavou a lidským tělem. Dodal, že od května 2019 se stala namísto zebry s lidským tělem v seriózním oblečení maskotem žalobce žirafa s lidským tělem

v neformálním oblečení. Žalobce si je tedy vědom možné kolize s namítanou OZ a dalšími ochrannými známkami EU.

17. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika

18. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, v níž setrval na své žalobní argumentaci. Uvedl, že žalovaný chyboval nikoli tím, že posuzoval jednotlivé prvky přihlašované OZ, nýbrž tím, že ač shledal, že přihlašovaná OZ je tvořena lidskou postavou s hlavou a krkem zebry, při celkovém posouzení tuto skutečnost zcela ignoroval. Dále uvedl, že zebří hlava nemůže být jediným dominantním prvkem přihlašované OZ jen proto, že je realističtěji graficky zpracována než tělo fantazijní postavy. Realističnost grafického zpracování není pro spotřebitele rozhodující, zejména je-li tělo postavy mnohonásobně větší než hlava a obsahuje řadu významných detailů (košile, kravata a kalhoty). Takový postup je v rozporu i s judikaturou, na níž odkázal žalovaný. Dále odmítl argument žalovaného, že výsledky průzkumu veřejného mínění jsou pro námitkové řízení irelevantní a nelze je zohledňovat. Pokud by tomu tak bylo, měl se s touto skutečností žalovaný vypořádat v žalobou napadeném rozhodnutí. Absence odůvodnění tvrzené irelevance zamezuje zjistit, jaká úvaha žalovaného vedla k tomu, aby k danému důkazu nepřihlížel, a způsobuje nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Navíc není pravdou, že by byl daný průzkum irelevantní, naopak prokazuje zásadní relevantní skutečnosti, z nichž vyplývá, že mezi porovnávanými označeními neexistuje nebezpečí pravděpodobnosti záměny. K otázce průměrného spotřebitele uvedl, že vzhledem k charakteru jeho služby, kdy jejím prostřednictvím lidé získávají finanční prostředky na dálku, nelze společenský oděv použitý v přihlašované OZ považovat za grafický prvek s nízkou rozlišovací způsobilostí. Také k této otázce měl žalovaný zohlednit uvedený průzkum, neboť z něj jednoznačně vyplývá, že službu žalobce spotřebitelé znají, a to včetně jejího charakteru. Dále zdůraznil, že není důležité, zda spotřebitelé znají jméno postavy „Zonkyho“, ale zda toto označení vnímají jako fantazijní označení, což bylo prokázáno. Sám žalovaný ve vyjádření potvrdil, že rozhodl v rozporu s judikaturou uváděnou v žalobě a v námitkovém řízení, když z něj vyplývá, že založil své závěry na přítomnosti analogického prvku bez zohlednění celkové podoby porovnávaných označení. Závěrem uvedl, že to, že začal používat jako maskota lidskou postavu s žirafí hlavou, je pro projednávaný případ irelevantní.

V. Posouzení věci Městským soudem

19. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou součástí spisového materiálu žalované, z nějž při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází, provedení důkazů by tak bylo nadbytečné.
20. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podstatou sporu je posouzení, zda přihlašovaná OZ vyvolává pravděpodobnost záměny s namítanou OZ, způsobenou jejich podobností.
22. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:

23. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ v rozhodném znění *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou*. Soud pro přehlednost dodává, že toto ustanovení zcela odpovídá předchozímu znění § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ (do 31. 12. 2018), dle něhož podal namítající námítky.
24. Soud o žalobě uvažil takto:
25. Soud předně uvádí, že mezi účastníky není sporu o skutkovém stavu, proto z obsahu spisového materiálu pouze ověřil podklady, ze kterých správní orgány při rozhodování o přihlašované OZ vycházely. Z nich vyplývá, že žalobce přihlásil dne 3. 8. 2016

přihlašovanou OZ v provedení s právem přednosti ode dne 3. 8. 2016, zveřejněnou ode dne 19. 10. 2016 pro služby ve třídách 35, 36, 38 a 42, kdy služby zapsané ve třídách 35,

36 a část služeb 38 se ukázaly být kolidujícími s namítanou OZ v provedení , u EUIPO přihlášenou dne 6. 2. 2004, s právem přednosti v České republice ke dni 1. 5. 2004, do rejstříku zapsána dne 7. 6. 2005 pro služby ve třídách 35 (obchodní služby) a 36 (finanční služby).

26. Soud nevešel na *první žalobní námítku* ohledně neposouzení podobnosti porovnávaných označení jako celku. Jak z žalobou napadeného rozhodnutí (str. 25 až 28), tak z prvostupňového rozhodnutí vyplývá (str. 20 až 23), že správní orgány posuzovaly podobnost porovnávaných označení ze všech relevantních hledisek, jakož i z hlediska celkového. Skutečnost, že správní orgány posoudily jako dominantní prvek hlavu zebry, přestože přihlašovaná OZ obsahuje také část tvořená lidskou postavou ve formálním oblečení, neznamená, že vzaly v potaz pouze tuto dominantní část. Určení dominantního prvku ochranné známky je právě pro posouzení podobnosti klíčové, neboť průměrný spotřebitel si zapamatuje zpravidla právě tyto prvky. Z obou rozhodnutí zcela zřejmě vyplývá, že ač správní orgány vyhodnotily hlavu zebry jako nevýraznější část přihlašované OZ, při hodnocení podobnosti vzaly v úvahu také část přihlašované OZ tvořenou lidskou postavou ve formálním obleku. Právě kvůli méně výrazné, avšak velikostně větší části přihlašované OZ, tj. lidské postavě ve formálním oblečení, žalovaný posoudil, že podobnost porovnávaných označení je nízká (viz str. 26 žalobou napadeného rozhodnutí). A soud se s tímto hodnocením ztotožnil, jak je vysvětleno níže. Soud tak neshledal rozpor žalobou napadeného rozhodnutí s rozsudkem SDEU ve věci Sabel, žalovaný posuzoval porovnávaná označení jako celek a neshledal jejich podobnost pouze ze sémantického hlediska. Soud poznamenává, že žalovaný správně při posouzení celkové podobnosti zohlednil i oblast služeb, pro něž je přihlašovaná OZ přihlašována a namítaná OZ zapsána, tj. oblast obchodu a financí, a dovodil, že motiv zebry je pro tuto oblast vysoce

distinktivním a fantazijským (viz str. 27 žalobou napadeného rozhodnutí), protože zebra, resp. zebří hlava není pro danou oblast typická či obvyklá.

27. Soud dále uvádí, že v řízení o námitkách dle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ je nutno při posuzování podobnosti porovnávaných označení vycházet jen z jejich vyobrazení a vymezení napadených a namítaných výrobků a služeb, na jejichž základě je následně vymezen průměrný spotřebitel. Výsledky průzkumu veřejného mínění zadaného žalobcem proto nelze zohledňovat, nadto se průzkum týkal pouze přihlašované OZ, nikoli přímo její podobnosti s namítanou OZ, pročež výsledky nejsou ani částečně relevantní. Není proto vadou žalobou napadeného rozhodnutí, když v něm není k průzkumu přihlíženo.
28. Soud nevešel ani na *druhou žalobní námitku* ohledně posouzení porovnávaných označení z vizuálního hlediska. Průměrný spotřebitel nemá v paměti dokonalý obraz ochranných známek, uchovává zpravidla jen jejich dominantní prvky, proto je nutné posuzovat primárně podobnost dominantních prvků. Soud dospěl ve shodě s žalovaným a Úřadem k závěru, že dominantním prvkem, tedy prvkem, který průměrný spotřebitel zaznamená a který v jeho paměti zanechá nejvýraznější stopu přihlašované OZ, je hlava zebry. Je tomu tak proto, že je zobrazena propracovaněji než zbytek postavy a ač je graficky ztvárněna téměř „komiksově“, jak uváděl žalobce, je vyobrazena značně věrohodně, jak uvedl i žalovaný na str. 26 žalobou napadeného rozhodnutí. Průměrný spotřebitel tedy jednoznačně pozná, že se jedná o hlavu zebry. Nic na tom nemění ani skutečnost, že má oproti realitě oči vyobrazeny na stejné straně hlavy. Nadto druhá část přihlašované OZ, tj. lidská postava ve formálním oblečení, je vzhledem k oblasti služeb, pro něž jsou porovnávaná označení zapsána, málo distinktivním prvkem, neboť lze formální oblečení muže v oblastech, pro něž jsou porovnávaná označení zapsána (tj. oblast obchodu a financí), předpokládat. Tento názor ostatně vyslovil i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí (str. 27). Dle názoru soudu tedy lidská postava, tvořící část přihlašované OZ může být průměrným spotřebitelem vnímána jako odkaz na služby, které žalobce poskytuje, a které jsou totožné se službami poskytovanými namítajícím pod namítanou OZ. Namítaná OZ je tvořena reálným („fotografickým“) vyobrazením hlavy zebry s částí trupu. Porovnávaná označení tak obsahují shodný známkový motiv, který je vyobrazen v základních rysech analogicky (typické černobílé pruhování, hřívá, uši, nozdry). Proto jsou porovnávaná označení z vizuálního hlediska podobná, ač je míra jejich podobnosti vzhledem k druhé, méně výrazné části přihlašované OZ, jež není sama o sobě dostatečně způsobilá odlišit přihlašovanou OZ od namítané OZ, nízká.
29. Není pravdou, že by žalovaný nezohlednil grafické provedení přihlašované OZ a uměle oddělil dvě její části. I přes zohlednění grafického provedení přihlašované OZ a jejich obou částí (viz str. 25 až 27 žalobou napadeného rozhodnutí) došel k závěru o podobnosti grafických označení. V jeho posouzení soud neshledal rozpor s evropskou i národní judikaturou soudů, a soud i v tomto ohledu odkazuje na výstižné hodnocení Úřadu a žalovaného. Přihlašovaná OZ navíc neobsahovala žádný jiný distinktivní prvek, který by ji odlišoval od namítané OZ, ať už v podobě nápisu (jako tomu je např. u žalobcem uváděných ochranných známek třetích osob obsahujících zebru) či jiného výrazného grafického prvku, který by ve vztahu k přihlašovaným službám disponoval dostatečnou distinktivitou.
30. Nedůvodnou soud shledal také *třetí žalobní námitku*, týkající se posouzení porovnávaných označení ze sémantického hlediska. Přihlašovaná OZ je tvořena zebří hlavou na lidském těle, taková kombinace nepředstavuje žádnou známou bájnou, mytologickou nebo pohádkovou postavu, která by měla vlastní význam. Z této skutečnosti ostatně vycházel i

žalovaný při posouzení porovnávaných označení ze sémantického hlediska (viz str. 26 žalobou napadeného rozhodnutí). Jak též trefně poznamenal žalovaný, zebře nejsou obecně připisovány ani žádné určité charakteristické vlastnosti. Jediný význam připisovatelný přihlašované OZ proto je zebra, zebří hlava, resp. personifikovaná zebra. Stejně tak jediným významem namítané OZ je zebra, zebří hlava. Soud proto dává za pravdu žalovanému, že porovnávaná označení jsou si ze sémantického hlediska podobná. Nic na tom nezmění ani fakt, že žalobce dle svých slov dlouhodobě označuje tuto postavu jako „Zonky“, neboť při posuzování podobnosti porovnávaných označení je třeba vycházet pouze ze znění/vyobrazení označení a ze seznamu výrobků a služeb, pro něž jsou označení zapsána/přihlašována. Název, jakým žalobce označuje postavu, v přihlašované OZ vyobrazenou, není proto relevantní.

31. Soud shledal nedůvodnou také *čtvrtou žalobní námitku*, týkající se vymezení průměrného spotřebitele. Předně soud uvádí, že průměrný spotřebitel nebyl vymezen žalobcem namítaným způsobem – z prvostupňového rozhodnutí (viz str. 24) vyplývá, že Úřad vymežil průměrného spotřebitele vždy ke konkrétním kolizním službám a nedefinoval jej jako společensky oděného muže, nýbrž v případě kolizních obchodních služeb jako: *„podnikatele či společnosti, využívající tyto služby v rámci své obchodní činnosti“*, u nichž lze očekávat vyšší míru pozornosti při výběru. V případě kolizních finančních služeb Úřad vymežil průměrného spotřebitele jako: *„organizace či jednotlivce, kteří potřebují buď uplatnit svoje přebytečné finanční zdroje nebo naopak získat cizí finanční zdroje pro svůj chod či podnikání“*, kteří se obrazejí na finanční instituci či zprostředkovatele těchto služeb, a lze u nich též očekávat zvýšený stupeň opatrnosti a obezřetnosti, stejně jako vyšší míru informovanosti. Žalovaný toto vymezení v žalobou napadeném rozhodnutí nikterak nekorigoval. Stejně tak soud s tímto vymezením souhlasí.
32. Dále je třeba zdůraznit, že žalobce usiloval o přihlášení přihlašované OZ pro seznam služeb, konkrétně mj. třídu 36, kam spadají služby obecně vymezené jako finanční služby, ale tento seznam obsahoval také bankovní služby, a žalobce přitom nikterak v seznamu nezohlednil jím vyzdvihoovaný fakt, že své služby poskytuje na nebankovním základě. Bylo-li by jeho přihlášce tedy vyhověno, mohl by, i přes současný charakter podnikání postavený na strategii „lidé půjčují lidem“, v budoucnu provozovat i služby bankovní. Pro posouzení podobnosti porovnávaných označení a pro vymezení průměrného spotřebitele je přitom relevantní právě seznam výrobků a služeb, pro něž je ochranná známka zapsána, jak ostatně uváděl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí (viz str. 28 a 35). Soud se však ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že průměrný spotřebitel si s oblastí finančních služeb jednoduše spojí formální prostředí, tudíž i formální oblečení, jak uváděl žalovaný (str. 27 žalobou napadeného rozhodnutí).
33. Soud konečně nevešel ani na *pátou žalobní námitku* ohledně nedostatečného vypořádání žalobcovy argumentace judikaturou ze strany žalovaného. Pokud se týká rozsudku Sabel, soud již výše uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí, ani rozhodnutí prvostupňové, s ním nejsou v rozporu. Naopak oba správní orgány postupovaly v souladu s v něm uvedenými obecnými závěry. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí vysvětlil, že čím se skutkový stav projednávaného případu a případu Sabel liší, a tedy i proč je jeho závěr jiný než závěr SDEU ve věci Sabel. Soud pro podrobnosti na tuto argumentaci žalovaného odkazuje (viz str. 30 a 31 žalobou napadeného rozhodnutí). Stejně tak žalovaný vysvětlil odlišnosti od případu, jehož se týkal rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 3. 2013, č. j. 8 A 23/2010-41 (str. 33). K žalobcem uváděným rozhodnutím EUIPO obecně uvedl, že pro něj nejsou závazná, s čímž se soud taktéž ztotožňuje. Pokud se týká žalovaným uváděného

rozsudku ve věci Pelikán, vysvětlil, proč je dle něj projednávanému případu bližší než rozsudek ve věci Sabel, přestože se v obou případech jedná o porovnávání ochranné známky s vyobrazením zvířete a ochranné známky s vyobrazením téhož zvířete a slovním prvkem (viz str. 34 žalobou napadeného rozhodnutí). Soud k tomu dodává, že úkolem správního orgánu v rozhodnutí o rozkladu není vypořádat se s každým jednotlivým rozkladovým argumentem, vytvoří-li vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jeho závěrů je sama o sobě dostatečná. Tento závěr se vztahuje i na projednávaný případ, kdy jistě nebylo povinností žalovaného podrobně u každého žalobcem v rozkladu uvedeného rozhodnutí vysvětlit, proč bylo v projednávané věci rozhodnutí odlišné od toho kterého případu, nýbrž podat ucelený výklad toho, zda je rozkladem napadené rozhodnutí souladné se zákonem. To žalovaný učinil.

34. Soud nepřistoupil ani na žalobcův argument, že žalovaný přiznává namítané OZ absolutní ochranu nejen pro ztvárnění stejného zvířete, ale pro zebří hlavu, čímž poskytuje namítajícímu ochranu jak pro celou zebru v jakémkoli grafickém provedení, tak pro fantazijní postavu tvořenou zebří hlavou a lidským tělem. K tomu soud uvádí, že se žalobou napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí prvostupňové, vztahuje pouze ke konkrétnímu, nyní projednávanému případu. V případě porovnávání odlišné ochranné známky s touž namítanou OZ by byla jejich podobnost posuzována v závislosti na konkrétních specifikách takového odlišného případu.
35. V souladu s ustálenou judikaturou soud pro stručnost v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí Úřadu a žalovaného, neboť se žalobní námitky svou podstatou překrývají se stanoviskem žalobce v průběhu správního řízení, zejména pak s námitkami uplatněnými v rozkladu.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 31. března 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu